

искрен в чувствата си и мек в настроенията си — Галек е сжздал лирически пиеси, напомнящи „Книга на песните“. Неговите „вечерни песни“ и „природа“, свидетелствуват за голяма любов на поета към природата. Звучността на езика му и искренения тон му обезпечват любовта на грядущите поколения.

И даже, когато той се заема за епически теми, замествувани из живота на словаци, южни славяни и чехската история, лирическите струни на неговата душа биват силно затрогнати. Неговите поеми са облжхнати от диханието на романтизма и в тях се чувствува любовта му към Байрона. — Галек е опитал сили и в драмата. Ала неговата лирическа природа и тук е пресжздала хората по своему. От драмите му заслужват внимание „Царевич Алекси“ и „Крал Вукашин“. Пжтукванията по южнославянските земи му дава теми за цял ред фейлетони. И така той се явява в всичките области на литературата. Ала главната му заслуга е в това, че той издига на голяма висота чехската литература по него време.

Романтичeskото настроение е пжрвоначало под вниманието на Байрона, после под руско и полско. Политическото и общественото положение на чехския народ е подбудило писателите му да дадат разрешението на националния и социалния въпроси чрез романа, като разширяват и вглжбяват въпроса, подет в този род литературно творчество. В това направление с завидна слава се ползува Пфалегер Моравски (1833—1875 г.), който прави, макар и поляк, пжрви шаг в чехския реалистичен роман. Той може да се назове сжздател на социалния роман из фабричен живот на чехския работник.

И ако в неговите романи „Из живота на малките“ или „Изгубен живот“, той още прибгва до приема на романтиците, то е само за да сжздаде по голямо напрежение у читателя. Ала все пак той дава верни картини от условията на чехските работници.

През 60-те години литературата се разрастя в количествено отношение; тя става и разнородна и разностранна. Могат да се назоват много имена, които при все това немаат голямо значение за далечното развитие на чехската литература. Заслужва обаче да се отбележи името на Ян Неруда (1834—1891 г.). В числото на поетите, сжбрани в групата „Лада Ниола“, Неруда бжрже заема пжрвенствующе място. Неговата индивидуалност се откроявява из окржжающите го, като художественно изваяние от гранит, издялано от ржката на майстора. И до сега той е непостигнат в чехската литература. В него са сжчетани дълбоки чувства с проникателен ум и жив интерес към всички сжвременни въпроси, които той умее да осветли с ясно разбиране потребностите на народната маса. Хумористичните му фейлетони в това направление са безподобни. Негова хумор, бликайки из сжрдцето